

8

MARIJA PRIDE K NAM NA OBISK

Polonina mami ima svoje otroke zelo rada. Zato jo dogodki, kot je bil tisti s svečo, malo ujezijo in vržejo iz tira. In ko je tako, s svojimi prijateljicami obišče Marijo. Ponavadi gredo na Brezje. Tam se z Marijo pogovarjajo, ji zaupajo vse skrite in manj skrite želje srca in ji v varstvo izročijo vse, ki jih imajo rade. In to res pomaga. Polonina mami je po obisku pri Mariji vedno dobre volje. Ne boste verjeli, Marija ji tudi odgovori. Vendar ne z besedami, ampak s stvarmi, ki se dogajajo v družini.

Bilo je tik pred božičem. V naši župniji je navada, da v adventnem času od hiše do hiše roma kip Marije romarice. Družina ga sprejme, ob njem moli, poje, se pogovarja, dela in podobno. Letos se je tudi naša družina odločila, da Marijo romarico sprejme na obisk.

Mami je bila živčna, kot da bi v hišo prišla angleška kraljica. Vse smo morali počistiti, kupila je lep šopek in nove svečke. Zvečer, ko smo šli k maši, da bi Marijo prevzeli, smo morali še vsi k spovedi. No ja, že res, da se je bližal praznik, ampak ... Mami si je s tem obiskom vseeno dala malo preveč dela.

V šoli sem prijateljici Lani razlagala, da pride k nam na obisk Marija. Lana pozna ta običaj, ker skupaj hodiva k verouku in je njena babica že gostila Marijin kip. Pogovarjali sva se o Mariji, kako lep je njen kip in kako lepi so kristalčki na njeni kroni, ko se je v najin pogovor vključila sošolka Žana.

»Kdo pride danes k vam na obisk?« jo je zanimalo.

»Marija,« sem odgovorila.

»Kdo pa je to? Kakšna teta iz Amerike? K meni pride jutri na obisk očka, ki že pet let živi v Ameriki.«

»Ne, Marija ni teta iz Amerike, ampak Jezusova mama. In danes zvečer pride k nam na obisk v podobi kipa.«

»Jezusova mama? A ni to nekaj povezano s Cerkvijo? Ko sta bila oči pa mami še skupaj, sta me sicer nesla v cerkev krstit, ampak kaj več pa ne. Sploh ne vem, kakšna je videti Marija.«

»Kaaaaj, da ne veš, kakšna je Marija?« je bila zgrožena Lana. »Marija je žena, ki nosi modro obleko in bel plašč in je res lepa in ... na glavi ima krono iz dvanajstih zvezd in v teh zvezdah so kristalčki in ...«

»Ja ja, Lana, Žani moraš pokazati Marijino sliko ali kip, da bo videla njeno podobo,« sem dodala.

»Kaj pa delate, ko vas obiše Marijin kip?« je vprašala Žana.

»Zvečer gremo najprej k maši, pri kateri sprejmemo njen kip. Ko pridemo domov, ga postavimo na posebno mesto, ki smo ga pripravili prav zanjo. Nato prižgemo svečke in ob njej molimo rožni venec, pojemo pesmi, ki so posvečene Mariji, jo prosimo in se zahvaljujemo.«

»Pa to res pomaga? Mislim, molitev, prošnje in zahvale?«

»Ja, pomaga, samo verjeti moraš. Jaz jo včasih prosim, da mi pomaga v šoli ali pa če mi je za kaj hudo ali pa kar tako, da se nam zgodi kaj lepega.«

Med poslušanjem se je Žana začela prestopati z noge na nogo in videti je bila zelo razburjena.

»Žana, si v redu? Nisi videti dobro. Je kaj narobe?«

»Ne, ne, nič ni narobe, samo nekaj bi te rada vprašala,« je rekla čisto tiho.

»Vprašaj,« sem odgovorila.

Videla sem, da jo nekaj teži in da bi rada vprašala nekaj, kar ji ne gre lahko z jezika. Končno je le rekla:

»Bi lahko tudi jaz danes zvečer prišla pogledat Marijo?«

»Seveda.«

»Kdaj pa naj pridem?«

»Ob osmih. Lana, boš prišla tudi ti?«

»Seveda!«

Naloga

Prijateljici ali prijatelju razloži o Jezusu in Mariji, če te o tem kaj vpraša.